

- आयतस्तू (*Nom.* ° — स्तूस्) = आयतं स्तौति XXVI. 71.
 आयत्त *Adj.* Abhängig, unterthan. राजा° dem König — VII. 85.
 आयत्ति *f.* Abhängigkeit, Unterthanschaft VII. 85.
 आयाम *m.* Ausdehnung VIII. 58.
 आयुक्त *Mit dem Gen. oder Loc.* V. 29.
 आरा *f.* XXVI. 191.
 आरात् *Adv.* 1) Nahe. 2) Fern V. 22. — *Mit dem Ablat.* V. 21.
 आरातीय *Adj.* 1) Nahe. — 2) Fern VII. 16, 17.
 आराध *m.* Verehrung (einer Gottheit) XXIII. 11.
 आर्त्तव *m.* Rechtlichkeit VIII. 103, 132.
 आर्यका *f.* = आर्यिका IV. 7.
 आलम्ब्य *Partic. fut. pass.* von आ — लम् XXVI. 13.
 आवरण *n.* 1) Bedecken VIII. 63. 2) Abwehren XIV. *Anf.*
 आवश्यक *n.* Nothwendigkeit, Unumgänglichkeit XXVI. 6.
 आशंसु *Adj.* XXVI. 159.
 आशितंभव 1) *Adj.* Wodurch man satt wird, sättigend. ओदनः
 XXVI. 59. — 2) *n.* Sattsein ebend.
 आशित् *f.* IX. 36. XXVI. 69.
 आशुग XXVI. 33.
 आश्रित *Partic. perf. pass.* von आ — श्रि. Der seine Zuflucht
 zu Jmd (*Acc.*) genommen, (einer Gottheit) anhängend. कृष्णमाश्रित
 = कृष्णाश्रित VI. 50. *Anf.*
 आश्लेष *m.* Berührung V. 30.
 आश्रपालिक *Patron.* von आश्रपाल VII. 1, 9.
 आसु 2. *Med.* Sitzen. आस्ते, आसांचक्रे IX. 39. VIII. 55. आसीन
 XXVI. 138. Seinen Sitz haben. लोकानुपर्युपर्यास्ते माधवः V. 7. —
 आसित *n.* Der Ort, wo Jmd gesessen, sich aufgehalten hat. मुकुन्द-
 स्यासितमिदम् XXVI. 130. V. 27.
 — अधि. Sich an einem Orte (*Acc.*) aufhalten. अध्यास्य घोषम्
 V. 2.
 — उप. उपासित Verehrend. *Mit dem Acc.* शिवमुपा° XXVI. 129.